

[Henning Rasmussen.]

finder det imidlertid rigtigt, at der her, dagen efter sammenbruddet af forhandlingerne om den store udvidelse af fællesmarkedet, gøres opmærksom på, at Danmark nu står i en alvorligere eksportsituation end før, først og fremmest når det gælder landbrugsvarer, men også for industrivarernes vedkommende. Det kan ikke nytte noget at foregøgle sig, at vi bare er vendt tilbage til situationen, som den var for halvandet eller to år siden i den henseende.

Problemerne i denne forbindelse skal jeg ikke — i hvert fald ikke i almindelighed — komme ind på. De er uoverskuelige for øjeblikket, og det er heller ikke nu det rette tidspunkt dertil. Jeg vil kun sige, at vi nu henvises til bl. a. at forøge eksportarbejdet på de langt mindre købekraftige og langt mere kreditkrævende fjernere markeder — hvad der ikke alene gør forhøjelsen af garantibeløbet så meget mere påkrævet, men også bevirker, at der vil blive stillet endnu større krav til vort i forvejen hårdt anspændte kapitalmarked.

Det rejser endvidere det spørgsmål, om de nuværende former for støtte til eksporten er tilstrækkelige, specielt om vi her i landet er i stand til i tilstrækkelig høj grad at yde de længere kreditter, kreditter, der strækker sig over en periode på mere end 5 år, og som er af speciel betydning, når det drejer sig om støtten for vore eksporthverv i kampen med udenlandske, mere kapitalstærke lande. Det drejer sig om de større anlægsarbejder, der udføres af adskillige af vore ingeniørfirmaer, og det drejer sig måske ikke mindst om eksporten af skibe og andre store varer. Her er det et spørgsmål, om kapitalmarkedet er tilfredsstillende — det er jeg nogenlunde sikker på det ikke er — og det er et spørgsmål, om ikke staten burde gå aktivt ind for støtte til lån i så henseende.

Jeg har ingen faste forestillinger om, hvordan noget sådant skulle gøres; jeg har heller ikke nogen helt bestemt forestilling om, i hvor høj grad det bliver nødvendigt, men jeg tror, eller rettere sagt jeg ved, der er et stort behov, og jeg tror; at man nu, især efter gårdsdagens begivenheder, bør tage hele dette spørgsmål op til diskussion. Jeg skal imidlertid ikke fremsætte noget ønske om en diskussion om disse ting nu, hverken

her i dag eller i et eventuelt udvalg. Jeg går ud fra, at der i de mange overvejelser, som regeringen må foretage i disse dage, bliver plads til positiv tænkning vedrørende også disse forhold.

Som sagt: mit partis stilling til selve lovforslaget er ganske klar, vi ønsker en så kort behandling af lovforslaget som overhovedet muligt.

Foged: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Anker Lau, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre nogle ganske få bemærkninger.

Jeg vil med det samme sige, at vi er velvilligt stemt over for lovforslaget. Vi kan godt se, at det er nødvendigt på nuværende tidspunkt at gøre alt, hvad vi kan, for at fremme eksporten, og jeg deler ganske den opfattelse, som det ærede medlem hr. Henning Rasmussen har givet udtryk for. Alligevel vil jeg gerne have, at lovforslaget kommer i et udvalg. Der kan være oplysninger om de forskellige kreditter og kautioner, som vi gerne vil have frem. Man kan jo ikke af den beretning, der er udgivet af eksportkreditrådet, se, hvorvidt der har været anker over administrationen, og om der har været nogle afslag. Det må man vel gå ud fra der har været, og jeg synes, det kan være rimeligt, at udvalget får oplysning om tilsagnene såvel som om afslagene og om begrundelsen for afslagene. Der foreligger også visse tab. Det kunne måske være gavnligt at få oplysning om, hvordan tabene fordeler sig, og hvorfor tabene er opstået; ikke fordi disse tab er særlig voldsomme, men alligevel kan det være rimeligt, at udvalget får nærmere oplysning om dem.

Vi har tidligere anket over administrationens størrelse, og det vil måske ikke forbyde, at vi tager problemet op en gang til. I selve eksportkreditrådets beretning side 19 er det oplyst, hvilke udgifter man har til administration, og det beløber sig til 1,3 mill. kr. Heraf andrager lønninger og medhjælp 822.000 kr. Vi finder, at dette beløb er meget stort. Selv om vi nok af beretningen kan se, hvor mange sager der er behandlet, ønsker vi gerne oplyst, om ikke en mekanisering eller rationalisering af administrationen kunne medføre visse besparelser. Vi er som sagt velvilligt ind-